



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní věci žalobce **L.J.**, nar. ■■■, ■■■, právně zastoupen JUDr. Helenou Chaloupkovou, advokátkou, se sídlem Na Kozačce 1289/7, Praha 2 - Vinohrady, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2013, č. j. 28274-2/2013-900000-304.8

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 1. 7. 2013, č. j. 28274-2/2013-900000-304.8 se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 9. 5. 2013, č. j. 8521-10/2013-560000-12. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42a odst. 3 písm. a) zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že ve dnech ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■. ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ 2012 užil jako řidič nákladního vozidla tovární značky ■■■ registrační značky ■■■ (CZ) zpoplatněné pozemní komunikace s nefunkční jednotkou premid. Výčet mýtných úseků projetých s nefunkčním elektronickým zařízením s místem a časem projetí obsahuje tabulka incidentů. Elektronické zařízení na jmenovaných mýtných úsecích nekomunikovalo s mýtnými branami. Tímto jednáním žalobce, jako řidič vozidla, nesplnil svoji povinnost vyplývající z § 22j odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je řidič povinen po celou dobu jízdy po zpoplatněné komunikaci udržívat elektronické zařízení v provozu. Za tento přestupek byla žalobci celním úřadem uložena dle § 42a odst. 7 písm. d) zákona o pozemních komunikacích

pokuta ve výši 1 500 Kč a zároveň mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobce v žalobě především zdůrazňuje zásadu *in dubio pro reo*, dle které zůstanou-li po shromáždění všech podkladů pro rozhodnutí a po vyčerpání všech důkazů důvodné pochybnosti o skutkové otázce významné pro rozhodnutí o vině obviněného, není možné jej uznat vinným. Jestliže se správnímu orgánu spáchání správního deliktu obviněnému nepodaří prokázat, musí rozhodnout o zastavení řízení. V daném případě dle žalobce nebylo postaveno na jisto, že došlo ke spáchání přestupku, neboť nebyla prokázána nefunkčnost elektronického zařízení (jednotky premid), ani zanedbání povinností žalobce. Žalobce zdůraznil, že ke skutkovému závěru o nefunkčnosti premid jednotky nemá žalovaný oporu v dokazování. Po celou dobu užívání jednotky premid docházelo k pravidelným platbám a nikdy nedošlo k nesrovnalostem. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že umístění stěrače v klidové poloze nad premid jednotkou, má vliv na její funkčnost, není toto tvrzení ničím podloženo. Rozsah nekomunikace v projednávaném případě byl zanedbatelný a nevykazoval ani materiální znak přestupku. Napadené rozhodnutí navíc pomíjí zásadní otázku prokázání zavinění přestupku. Dle žalobce mělo být zohledněno, že se nesnaží mýtný systém obcházet, což ostatně konstatoval i celní úřad. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem považuje žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů a má za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného správního rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Navrhuje proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce rovněž žádá náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěrech přijatých v napadeném rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti.

Dne 26. 10. 2012 provedl celní úřad na rychlostní silnici R35 kontrolu vozidla ■■■ r. z. ■■■ (CZ), které řídil žalobce. Kontrolou bylo zjištěno, že toto vozidlo je v systému elektronického mýtného evidováno s nesrovnalostí (ve dnech ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■. ■■■ ■■■, ■■■ a ■■■ 2012 užilo toto vozidlo zpoplatněné úseky komunikace s nefunkčním elektronickým zařízením). O kontrole byl sepsán záznam, do kterého žalobce uvedl, že v uvedené dny vozidlo řídil, s premid jednotkou od prvního umístění nijak nemanipuloval. Celní úřad požádal provozovatele systému elektronického mýtného Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jen „ŘSD“) o poskytnutí důkazních prostředků k výše uvedenému případu. Tyto důkazní prostředky obdržel dne 22. 11. 2012 a jednalo se o seznam nesrovnalostí vozidla, výpis z mýtných transakcí vozidla, výpis plateb, historie registrační značky a fotodokumentaci z mýtných bran.

Celní úřad vydal dne 31. 1. 2013 ve věci příkaz, kterým žalobci uložil pokutu za spáchání přestupku dle § 42a odst. 3, písm. a) a f) zákona o pozemních komunikacích. Žalobce podal dne 20. 2. 2013 proti příkazu včas odpor. Po podaném odporu proběhlo správní řízení. Dne 26. 3. 2013 se konalo ústní jednání, při němž žalobce uvedl, že zjištěné skutečnosti neodpovídají skutkové podstatě přestupku dle § 42a odst. 3 písm. f) zákona o pozemních komunikacích spočívajícího v nezajištění úhrady mýtného, neboť úhrada

probíhá fakturací. Co se týče přestupku dle § 42a odst. 3 písm. a) zákona o pozemních komunikacích žalobce konstatoval, že činí sporným tvrzením celního úřadu, že vozidlo nebylo vybaveno funkčním elektronickým zařízením, neboť elektronické zařízení fungovalo, nebylo s ním manipulováno a bylo umístěno v souladu s manuálem, což dokazuje záznam o kontrole provedený celním úřadem. Dne 16. 4. 2013 provedl celní úřad za přítomnosti žalobce a jeho zástupce výslech svědka nadstrážmistra D.H. a nadstrážmistra V.K., členů kontrolní hlídky. Oba se ve svých výpovědích vyjádřili k funkčnosti a umístění premid jednotky na vozidle v den kontroly, přičemž zkonstatovali, že v den kontroly byla premid jednotka funkční a umístěna podle návodu. Téhož dne byl sepsán s žalobcem protokol, do kterého žalobce uvedl, že dne 10. 4. 2013 projížděl úsekem P. B. až B. n.L. a zpět, přičemž ze čtyř bran na daném úseku jedna brána neprovedla transakci a ta samá brána neprovedla transakci na cestě zpět, žalobce kontaktoval dispečera, který se spojil s ŘSD s tím, že mýtná brána nefunguje, bylo konstatováno, že mýtná brána funguje, načež došlo k úhradě předmětného úseku v místě sídla provozovatele v Praze. Z toho je patrné, že elektronické zařízení bylo funkční, protože komunikovalo se třemi branami, pouze s jednou ne. Žalobce nemá žádné prostředky k tomu, aby zjistil, zda mýtná brána funguje, jedná se o totožný případ, jako v předmětném přestupkovém řízení.

Dne 9. 5. 2013 vydal celní úřad rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 42a odst. 3 písm. a) zákona o pozemních komunikacích.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že premid jednotka byla stále funkční, nefunkční byly brány mýtného systému, sčítač jednotku premid nepřekrývá a tato skutečnost na funkci jednotky neměla vůbec vliv. S elektronickým zařízením nebylo ze strany žalobce manipulováno a bylo umístěno v souladu s manuálem. Nebylo na jisto postaveno, že by elektronické zařízení nebylo funkční a z okolností je zřejmé, že se žalobce přestupku nedopustil. Skutek, který je předmětem správního řízení, byl kvalifikován pouze z formálního hlediska, žalobce má však za to, že nenaplnuje znaky přestupku a správní řízení by proto mělo být pro neúčelnost zastaveno. Žalobce zkontroloval funkčnost elektronického zařízení před i po použití zpoplatněných komunikací a slyšel akustické signály po celou dobu užívání zpoplatněných komunikací.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, ve kterém uvedl, že žalobci není kladeno za vinu, že by s premid jednotkou neoprávněně manipuloval, ani že by nezkontroloval funkčnost premid jednotky před a po užití zpoplatněné komunikace. Žalobci je napadeným rozhodnutím kladeno za vinu, že neudržel po celou dobu jízdy elektronické zařízení (premid jednotku) v provozu. Pokud premid jednotka s mýtným systémem nekomunikuje (nevydává akustický signál) má řidič povinnost reagovat tak, že na nejbližším kontaktním nebo distribučním místě doplatit dlužné mýto (bod 5. 6. Smluvních podmínek provozovatele systému elektronického mýtného) a případně zajistí výměnu řádně nekomunikující premid jednotky za plně funkční premid jednotku (§ 18 a § 23 vyhlášky ministerstva dopravy číslo 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, a která byla platná v době spáchání přestupku). Pokud tuto svoji povinnost splní do 5 hodin od projetí předmětného úseku, popřípadě do ujetí 70 km po zpoplatněné komunikaci, je případná nesrovnalost, tzn. záznam o nefunkčnosti premid jednotky ze systému elektronického mýta vymazán a není tudíž ani předmětem dalšího

postihu v přestupkovém řízení. Žalobce prokazatelně projel 28 mýtných úseků, aniž by premid jednotka umístěná ve vozidle komunikovala s mýtným systémem, to znamená s nefunkční premid jednotkou. Tato skutečnost je zřejmá z fotodokumentace pořízené mýtnými branami. Další skutečnosti vyplývají z výpisu nesrovnalostí, kde je uvedeno, ve které dny vozidlo nekomunikovalo s mýtnými branami. K nekomunikaci premid jednotky s mýtným systémem došlo opakovaně ve [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] 2012, přičemž v některých dnech premid jednotka nekomunikovala vůbec, v některých dnech po určitou část dne komunikovala a poté souvisle komunikovat přestala. Žalovaný ani celní úřad neměli pochybnosti o spáchání přestupku žalobcem. Pokud jednotka nekomunikovala s mýtným systémem, nedostala od mýtného systému ani pokyn vygenerovat akustický signál ověřující správnost proběhlé mýtné transakce řidiči vozidla. Žalobcova argumentace o nefunkčnosti mýtných bran a tvrzení, že slyšel akustický signál potvrzující řádně proběhlou mýtnou transakci, se navzájem logicky vylučuje. Komunikace premid jednotky s mýtnými branami je základním předpokladem pro správné stanovení a předepsání výše mýtného, na základě které je možné identifikovat všechny fakticky projeté úseky vozidla po zpoplatněné komunikaci a následně stanovit ze strany provozovatele systému elektronického mýtného řádnou výši mýtného. Pokud je premid jednotka nefunkční (nekomunikuje s mýtnou branou) je ohrožen zájem státu na řádném výběru poplatků za užívání zpoplatněných komunikací. Příklad ze dne 10. 4. 2013 zmiňovaný žalobcem je zcela jiný, dne 10. 4. 2013 projel žalobce pod běžnou mýtnou branou (nikoliv kontrolní) a o tomto průjezdu není v systému elektronického mýta záznam, neboť mýtná brána byla nefunkční. Naopak ve dnech [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] 2012 projel žalobce pod kontrolními mýtnými branami, které jsou oproti běžné mýtné bráně osazeny technickými prvky pro pořízení dokumentace, a záznamy o pohybu vozidla v systému elektronického mýta jsou (viz. poskytnuté důkazní materiály provozovatelem systému elektronického mýta) a je tedy postaveno najisto, že mýtné brány byly funkční. V otázce zavinění žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4As 7/2010-75. Žalovaný stejně jako celní úřad posoudil zavinění žalobce jako zavinění z nevědomé nedbalosti. Udržovat premid jednotku po celou dobu jízdy po zpoplatněné komunikaci je povinností řidiče vozidla. Žalovaný v projednávaném případě nevěděl, že nedošlo ke komunikaci premid jednotky s mýtným systémem, ačkoli to s ohledem na své poměry (žalobce byl zaměstnavatelem poučen o nakládání s elektronickým zařízením a se způsobem jeho užívání, jedná se o profesionálního řidiče, který je pět let držitelem průkazu odborné způsobilosti) a s ohledem na to, že premid jednotka řádně proběhlou mýtnou transakci signalizuje, vědět měl a mohl. Celní úřad ve svém rozhodnutí skutečně uvedl, že se žalobce nesnaží mýtný systém obcházet, veškeré faktury jsou hrazeny a z chování lze usuzovat na snahu řešit problémy konstruktivně. Těmito polehčujícími skutečnostmi však pouze odůvodnil výši uložené pokuty, na posouzení míry zavinění tyto skutečnosti nemají vliv.

Při ústním jednání dne 23. 1. 2014 žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobce znovu upozornil na, dle jeho názoru, obdobný případ z 10. 4. 2013, kdy projížděl úsekem P. B. až B. n.L. a zpět, přičemž jedna brána ze čtyř nefungovala a výpadek této brány následně potvrdilo i ŘSD. Žalovaný zopakoval, že projednávaný případ je jiný, neboť dne 10. 4. 2013 projížděl žalobce pod běžnými mýtnými branami. Průjezd běžnými branami nebyl předmětem projednávaného přestupku, přestupek je spatřován pouze v projetí úseku, které zaznamenaly kontrolní mýtné brány. Žalobce dále konstatoval, že po výměně premid

jednotky, o jejíž funkčnosti se vede spor, byla tato jednotka vrácena ŘSD, které potvrdilo, že je funkční. K prokázání tohoto tvrzení žalobce předložil odpověď ŘSD na reklamaci ze dne 21. 8. 2013, kterou byl proveden důkaz. Návrh na provedení důkazu svědecké výpovědi žalobce soud zamítl, protože jej považoval pro své rozhodnutí za nadbytečný, žalobci byla opakovaně dána možnost vyjádřit se k projednávanému přestupku v průběhu správního řízení.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Dle § 22j odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích je řidič vozidla v systému elektronického mýtného povinen po celou dobu jízdy po zpoplatněné pozemní komunikaci udržovat elektronické zařízení v provozu. Soud souhlasí se závěry celního úřadu i žalovaného, že žalobce nevyhověl všem povinnostem, které z tohoto zákonného ustanovení vyplývají. Žalovaný jasně vysvětlil, že nerozporuje splnění dílčích povinností stanovených zákonem o pozemních komunikacích i vyhláškou č. 527/2006 Sb., tj. že žalobce umístil elektronické zařízení v souladu s manuálem do vozidla, nemanipuloval s premid jednotkou a zkontroloval funkčnost premid jednotky před začátkem a po skončení užívání zpoplatněné komunikace. Splnění výše uvedených dílčích povinností však nemůže zaručit funkčnost premid jednotky během celé jízdy po zpoplatněné komunikaci. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že nemá pochyb o funkčnosti kontrolních mýtných bran, neboť tyto svou funkci plnily, průjezd vozidla zaznamenaly, vyhodnotily, že premid jednotka projíždějícího vozidla nekomunikuje, pořídily fotodokumentaci a uložily o tomto záznam do systému elektronického mýtného. Tyto skutečnosti také vyplývají ze správního spisu. Závěr žalovaného o tom, že nefunkční proto v daný okamžik musela být premid jednotka vozidla, považuje soud v kontextu výše uvedeného za logický.

Na daný případ nelze aplikovat zásadu *in dubio pro reo*, neboť ve spise je dostatek důkazů prokazujících, že ke spáchání přestupku, tak jak byl popsán, došlo, i pro závěr, že za jeho spáchání je odpovědný žalobce. Tvrzení žalobce, že v průběhu celé jízdy premid jednotka vydávala akustický signál potvrzující provedení transakce, nemůže obstát spolu s tvrzením o nefunkčnosti mýtných bran. Skutečnost, že premid jednotka byla funkční při kontrole dne 26. 10. 2012 i poté, co byla vrácena ŘSD, neznamená, že také fungovala při projíždění úseků, které jsou předmětem přestupku. Soud souhlasí s žalovaným, že funkčnost premid jednotky je třeba chápat tak, že v rozhodný okamžik komunikuje se systémem. Sledovat, zda premid jednotka s mýtným systémem komunikuje, je povinností řidiče. Jednotka premid signalizuje řidiči akustickým signálem komunikaci s mýtnými branami. Pokud při průjezdu pod mýtnou bránou akustický signál nezazní, jednotka premid nekomunikuje s mýtným systémem a vozidlo neplatí mýtné za projeté mýtné úseky. Řidič vozidla v takovém okamžiku nemá možnost rozlišit, zda je příčina nekomunikace na straně premid jednotky či na straně samotného mýtného systému. V každém případě, kdy premid jednotka s mýtným systémem nekomunikuje (nevydává akustický signál), má řidič dle příslušných ustanovení Smluvních podmínek provozovatele elektronického mýtného povinnost reagovat tak, že na nejbližším kontaktním nebo distribučním místě doplatí dlužné mýto a případně zajistí výměnu řádně nekomunikující premid jednotky za plně funkční premid jednotku (§ 18 a § 23 vyhlášky č. 527/2006 Sb.). Tento postup žalobcem nebyl

dodržen. S žalobcem lze souhlasit v tom, že konkrétní příčina nefunkčnosti premid jednotky nebyla v daném případě zjištěna. Žalovaný se sice v napadeném rozhodnutí vyjadřoval k umístění stěračů v klidové poloze a uváděl, že překrytí premid jednotky stěračem může mít na její funkci vliv, současně však také tvrdil, že konkrétní příčina nekomunikace premid jednotky s mýtným systémem je v posuzovaném případě nepodstatná, s čímž zdejší soud souhlasí. Rozhodující je, že premid jednotka nemohla vydat akustický signál potvrzující řádnou komunikaci a žalobce měl na tuto situaci adekvátně reagovat.

Pokud jde o případ z 10. 4. 2013, je z opakovaného vyjádření žalobce zřejmé, že nerozlišuje běžné a kontrolní mýtné brány. Dne 10. 4. 2013 projel žalobce pod běžnou mýtnou branou a o tomto průjezdu není v systému elektronického mýta záznam. V tomto konkrétním případě bylo následně potvrzeno, že nefunkční byla mýtná brána. V rozhodnutí celního úřadu i v napadeném rozhodnutí žalovaného však správní orgány viní žalobce z projetí 28 mýtných úseků (ve dnech ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ 20122) osazených kontrolními mýtnými branami, které jsou, jak žalovaný opakovaně vysvětlil, oproti běžné mýtné braně osazeny technickými prvky pro pořízení dokumentace. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že systém elektronického mýtného v předmětných dnech registroval pohyb vozidla po zpoplatněných komunikacích, přenos dat mezi premid jednotkou a mýtnou branou byl vyhodnocen jako nekomunikace premid jednotky, nesrovnalost byla zaznamenána do systému elektronického mýta a vozidlo bylo při průjezdu pod kontrolní mýtnou branou vyfotografováno, tj. mýtné brány byly funkční. Pokud by byly mýtné brány nefunkční, nebyl by průjezd vozidla pod mýtnou branou v systému elektronického mýta vůbec zaznamenán.

Podle § 42a odst. 3 písm. a) zákona o pozemních komunikacích se řidič vozidla v systému elektronického mýtného dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22j tohoto zákona užije vozidlo, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením. Naplnění objektivní stránky přestupku bylo dle soudu prokázáno, když funkčnost elektronického zařízení je třeba chápat tak, že v rozhodný okamžik komunikuje s mýtným systémem, když základním předpokladem pro správné stanovení a předepsání výše mýtného je komunikace premid jednotky s mýtnými branami, tj. její funkčnost v době projetí pod mýtnou branou. S žalobcem nelze souhlasit ani v tom, že rozsah komunikace byl zanedbatelný, neboť je zřejmé, že k nekomunikaci premid jednotky s mýtným systémem docházelo opakovaně, nejednalo se o ojedinělý případ.

Pokud jde o vyhodnocení subjektivní stránky přestupku, tj. otázky zavinění, žalovaný správně na daný případ aplikoval závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 As 7/2010-75 (dostupný na www.nssoud.cz). Jelikož zákon o pozemních komunikacích nestanoví ohledně přestupku dle § 42a odst. 3 písm. a) žádné zvláštní požadavky týkající se zavinění, je nezbytné aplikovat § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), podle něhož postačí zavinění z nedbalosti (tedy i jen nevědomá nedbalost). Správní orgány uvedly, že stěžovatel jednal s nevědomou nedbalostí a zdejší soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Tento druh zavinění je stanoven v § 4 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Lze v něm rozlišit dva znaky, které musí být naplněny kumulativně. Prvním znakem je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel o tomto vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Naplněním obou znaků se správní orgány důkladně zabývaly. Hodnotily, zda žalobce mohl a měl vědět o tom, že premid jednotka s mýtným systémem nekomunikuje. Dospěly k závěru, že si žalobce sice nemusel po určitou dobu nefunkčnost premid jednotky uvědomit, ale vzhledem k tomu, že se jedná o profesionálního řidiče, držitele průkazu odborné způsobilosti, který byl zaměstnavatelem poučen o nakládání s elektronickým zařízením a se způsobem jeho užívání, a s ohledem na to, že premid jednotka řádně proběhlou mýtnou transakci signalizuje, respektive neproběhlou nesignalizuje, měl a mohl nekomunikaci premid jednotky s mýtným systémem zjistit. I tento závěr správních orgánů považuje zdejší soud za správný. Celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí při stanovení výše pokuty hodnotil jako polehčující okolnost, že se žalobce nesnaží mýtný systém vědomě obcházet. Tato skutečnost však nemá vliv na posouzení zavinění v případech, které jsou předmětem projednávaného přestupku, kdy žalobce porušil své povinnosti a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 42a odst. 3 písm. a), jak bylo rozvedeno výše.

Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Shromážděné podklady pro vydání rozhodnutí byly dostatečné a na jejich základě bylo možné učinit zjištění ohledně skutkového stavu a objektivní a subjektivní stránky přestupku. Dle zdejšího soudu mají závěry žalovaného obsažené v jeho rozhodnutí oporu ve spise a nejsou s ním v rozporu.

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 23. ledna 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně